

preți, ca Didi Ionescu (plină de nerv), Ioana Matache, Ovid Teodorescu, au fost realizatorii unor momente de real haz, deși coregrafia (N. Sever și Sandu Feyrer) a oferit unele momente de încântare (prea puține — nepermis de puține pentru acest gen de spectacol), deși aplauzele cu care sînt primiți soliștii de muzică ușoară Margareta Pîslaru (care continuă să capteze un public destul de neomogen ca gusturi) și Jean Păunescu (*Arca di Noe*, bisată pînă la extenuare) pot să te convertească — scăderile rămîn prezente. Din păcate, spectacolul, mai bine zis ambițiile spectacolului, se pierd undeva pe drum. Continuăm să facem concesii publicului care, dacă ne aplaudă și ia cu asalt grădina, suplinește ambiția de a realiza un spectacol de artă. În fond (se vor auzi voci) la revistă omul vine să se distreze, să ridă, să se deconecteze... nimic mai adevărat. Dar toate acestea nu pot constitui un sistem de valori. Arta trebuie să rămînă artă, indiferent de genul prin care se exprimă. Un spațiu aparte se cuvine a fi dedicat aparițiilor lui Puiu Călinescu — care, putem spune, au fost un adevărat recital. Nu am fi foarte departe de adevăr, dacă am afirma că excelentul mim e coloana vertebrală a spectacolului, dar calitățile sale de improvizator nu pot acoperi, în ansamblu, lipsurile spectacolului.

Irina Toma

retice" despre spațiul concret al scenei și cel delimitat de decor.

Străduindu-ne, am formula cîteva „inedite“ gînduri despre alegerea unei piese în raport cu întreaga operă a unui dramaturg sau am nuanța observațiile legate de abilitatea interpreților de talent chiar și atunci cînd coboară pînă la cabotinism, spre deosebire de neîndemînarea, lipsa de educație și de prestații scenică a altora.

În sfîrșit, cum orice discuție este posibilă, avem totuși tîria să fim laconici și clari. *Sosesc diseară* este una din piesele slabe și lipsite de vervă ale maestrului Tudor Mușatescu, cu toate că este scrisă într-una din fecundele și strălucitoare sale perioade de creație. Păcat că a fost aleasă tocmai aceasta. Dar, probabil, argumentul a fost simplu și convingător — puține personaje, un singur decor și apoi... comedie, prestigiul dramaturgului și dragostea spectatorilor. Ion Cantacuzino a pus în scenă puține piese, iar lucrul este evident nu numai în lipsa de fantezie a abordării textului, nu numai în liniarismul mizanscenei, ci și în neomogenitatea tonurilor folosite de actori. Ștefan Mihăilescu-Brăila, Maria Voluntaru, Marcel Enescu, și-au păstrat puterea de a cuceri publicul, dincolo de neglijențele și exagerările lor, dincolo de impresia că sînt încă într-una din zilele lor de vacanță; iar cuplul de actori tineri (Ileana Cernat și Șerban Cantacuzino) nu depășesc obișnuita catalogare: puțin farmec, destulă neîndemînare.

Ca să încheiem, Șt. Norris a alcătuit o ambianță plăcută, însă modestă ca act de creație scenografică și total nepotrivită cu un spectacol în aer liber. Renunțăm să comentăm faptul că decorul nu completa întregul cadru al scenei, dar că era completat cu niște panouri rămase, probabil, de la vreun recital de muzică ușoară al unui solist de provincie.

Ioana Popescu

Teatrul Giulești

SOSESC DISEARĂ

de Tudor Mușatescu

Am putea să ne reamintim, asistînd la spectacolul de la Teatrul de vară „23 August” cu piesa lui Tudor Mușatescu *Sosesc diseară*, că nici în acest an nu am asistat la o stagiune estivală. S-a scris însă mult, s-au făcut din vreme promisiuni solemne, apoi teatrele au continuat să-și trimită cu indiferență montările făcute pentru sălile lor în grădinile de vară, iar criticii au remarcat și comentat fenomenul.

Am putea să vorbim și despre microfoanele dispuse neglijent pe scenă, despre această încercare supărătoare și incomodantă de a suplini acustica printr-un expedient tehnic, despre aceste microfoane ajunse în stare de a avea ele însele „reacții de interpretare” — mici hîrțeli, mici icneli sau lungi pauze.

Nici iluzia că reprezentarea *Sosesc diseară* ne prilejuiește o discuție despre înființarea A.R.I.A.-ei, despre debutul ei și scopurile ei nu este exclusă. Am avea posibilitatea, de asemenea, să facem cîteva însemnări „teo-

Ileana Cernat și Șerban Cantacuzino. →